

اثر تغییرات شوری بر روی بافت کلیه در کپور معمولی *Cyprinus carpio*

شیدا عزیزی، پرینا کوچنین، رحیم پیغان، حسن مروتی، رحیم عبدی، علی رضا خوانساری، عبدالعلی موحدی نیا

پست الکترونیکی مسئول مقاله: sh.azizi.60@gmail.com

چکیده: کلیه به عنوان اندامی دفعی نقش مهمی در تنظیم اسمزی و حفظ و نگهداری حالت ثابت آب و تراکم مواد محلول بر عهده دارد. در مطالعه حاضر چگونگی روند تغییرات بافتی کلیه کپور معمولی در پاسخ به شوریه‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفت. از این رو تعداد ۸۰ قطعه ماهی کپور با میانگین وزنی 0.36 ± 9.86 گرم و طول متوسط $0.17 \pm 24/25$ سانتی متر از مرکز تکثیر و پرورش شهید ملکی اهواز تهیه گردید. پس از سازگاری یک ماهه با شرایط آزمایشگاهی، ماهیان به تدریج از آب شیرین به شوریه‌های 3 ppt (6، 9 و 12) انتقال داده شدند. مدت زمان 24 ساعت طول کشید تا ماهیان از یک شوری به شوری بالاتر انتقال داده شوند. تعدادی از ماهیان در آب شیرین به عنوان گروه شاهد باقی ماندند. پس از رسیدن به شوریدلخواه ماهیان 14 روز دیگر در شوریه‌های مورد نظر نگهداری شدند. در طول دوره سازگاری هیچ مرگ و میری اتفاق نیفتاد. پس از پایان دوره سازگاری، 5 ماهی به طور تصادفی از هر شوری انتخاب گردید و روشهای معمول تهیه مقاطع بافتی و رنگ آمیزی E&H انجام گرفت. نتایج میکروسکوپی نشان داد کلیه کپور ماهیان دارای گلومرول می باشد که به صورت ساختارهای پهن و گسترده ای قابل تشخیص هستند از طرفی این نتایج تغییرات معنی داری را بر روی تعداد گلومرولها و قطر آنها و همچنین قطر لومن و ضخامت مجاری جمع کننده ادرار در این سطوح شوری نشان نداد اما تعداد مجاری جمع کننده، با افزایش شوری به طور معنی داری کاهش یافت که می تواند با کاهش ترشح آب در این شرایط ارتباط داشته باشد.

کلمات کلیدی: کلمات کلیدی: تنظیم اسمزی، کلیه، گلومرول، مجاری جمع کننده، *Cyprinus carpio*